

Ξεροσφύρι

Ξεροσφύρι, το, ουσ. [<ξερο- + σφυρί] **α.** οινοποσία ή ουζοποσία χωρίς φαγητό ή μεζέ: «πώς αντέχετε, ρε παιδιά, και πίνετε Ξεροσφύρι ακόμα δεν μπορώ να καταλάβω! || του βάλαμε ένα ποτήρι ούζο, το 'πε Ξεροσφύρι κι έφυγε». **β.** ως επίρρ., χρήση ποτού, ιδίως κρασιού, ούζου ή τσίπουρου, χωρίς μεζέ, το να πίνει κανείς Ξεροσφύρι. (Λαϊκό τραγούδι: *εξέχασες και μένανε το φίλο τον μπατίρη, που κάποτε τα πίναμε παρέα **Ξεροσφύρι***).

- *αφήνω Ξεροσφύρι (κάποιον)*, δεν πηγαίνω στο ραντεβού που έχω με κάποιον, τον στήνω: «είχα ραντεβού με την γκόμενα και μ' άφησε Ξεροσφύρι η άτιμη». (Λαϊκό τραγούδι: *μωρή μπεκρού ζητάς μεζέ γουστάρεις και ποτήρι και μένα μες τα καπηλειά μ' **αφήνεις Ξεροσφύρι***).

- *πίνω Ξεροσφύρι*, πίνω το κρασί ή το ούζο μου χωρίς μεζέ: «είναι γερός πότης και πάντα πίνει Ξεροσφύρι».

- *τη βγάζω Ξεροσφύρι*, ζω φτωχικά: «έχει συνηθίσει να τη βγάζει Ξεροσφύρι και δε στενοχωριέται». Από την εικόνα εκείνου του πότη που πίνει το ποτό του χωρίς μεζέ, γιατί δεν έχει χρήματα να τον παραγγείλει.

- *την περνώ Ξεροσφύρι*, βλ. φρ. *τη βγάζω Ξεροσφύρι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας